

Мрії про Україну

Україна вся кохана
Буде чиста й бездоганна.
Разом все ми подолаєм,
Разом гори ми пройдем.

Та й розвинута країна
Буде наша Україна,
Комфортабельна й бажана.
Нами все ж вона – кохана!

Вся країна наша гарна,
Солов'їна й так вона.
Буде ще вона гарніша
Величезна та крута!

*Ромашко Ян,
5-Г клас*

Мрії про Україну

Ми мріємо про Україну,
Про світле майбутнє її.
Ми бачимо нашу країну
Квітучою крізь віки.
Щасливі родини сміються,
Красива природа гуде,
І пісня чарівна ллється,
Блакитне небо пливе.
Ми віримо, що українці
Єдині будуть завжди.
Тремтітимуть перед ними
Підступні та злі вороги.
І мир у краю нашім буде,
Покине назавжди війна.
Всміхнеться матір до сина,
А дівчина до козака.
І мова звучатиме вічно,
Як заповідь Кобзаря,
Лунатиме світом дзвінко,
Як голос у солов'я.
І буде країна щаслива,
Неначе в раю, на землі.
Вона ж бо у нас єдина,
І ми в неї тільки одні!

*Коваль Анастасія,
9-А клас*

Барви України надихають

Барви України надихають,
Шум колосся зупиняє мить,
У траві високій коники стрибають,
Зачаровує барвінків цвіт.

Нібито художник розлив фарби,
Добру казку написав казкар.
Та картина – то найбільший скарб мій,
Казка та підносить вище хмар.

Хай ця казка буде неодмінно
Вічна, добра, сповнена тепла!
Мрію, моя рідна Україно,
Щоби ти щасливою була!

*Крехно Анна,
6-Б клас*

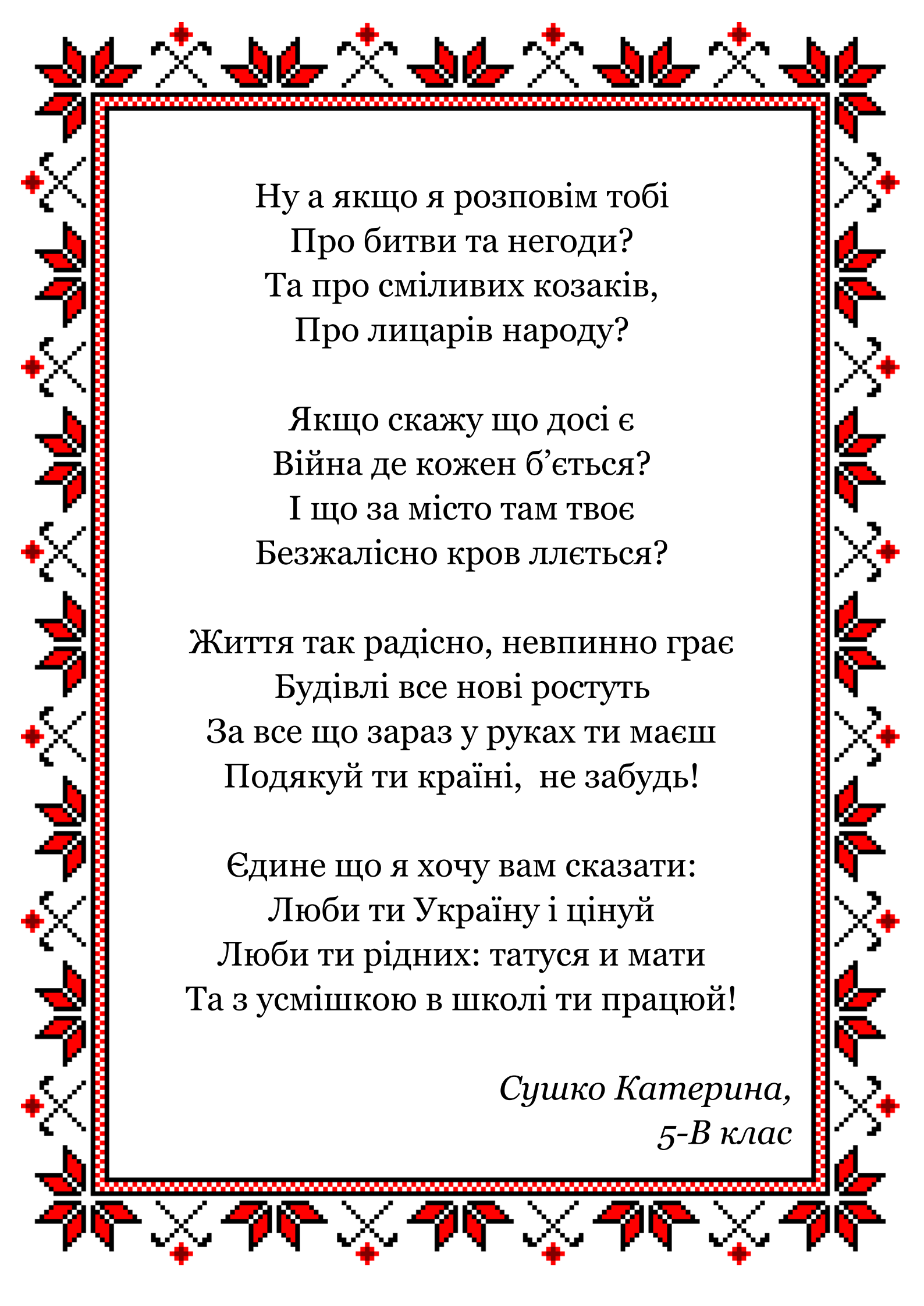
Мрії про Україну

Буває так: у рідній ти країні
Але не розумієш щастя ти свого.
Бо ти не був на наших полонинах
Але послухай слова ти мого.

Чому ж нас тягне на чужину, до Європи?
Або нам до Америки кортить?
Ти думаєш, що легше там роботи?
Або багатство ти знайдеш за мить?

Тож раджу я: ти, думай про навчання,
І про країну рідну не забудь.
Звичайно, колись прийде час прощання
Ти спробуй ту годину відтягнуть.

Ти вийди сперше до лісів.
Ну як, красиво? Як вважаєш?
А як тобі картини цих степів?
На Україні все є, що бажаєш.

Ну а якщо я розповім тобі
Про битви та негоди?
Та про сміливих козаків,
Про лицарів народу?

Якщо скажу що досі є
Війна де кожен б'ється?
І що за місто там твоє
Безжалісно кров лється?

Життя так радісно, невпинно грає
Будівлі все нові ростуть
За все що зараз у руках ти маєш
Подякуй ти країні, не забудь!

Єдине що я хочу вам сказати:
Люби ти Україну і цінуй
Люби ти рідних: татуся и мати
Та з усмішкою в школі ти працюй!

*Сушко Катерина,
5-В клас*

Мрії про Україну

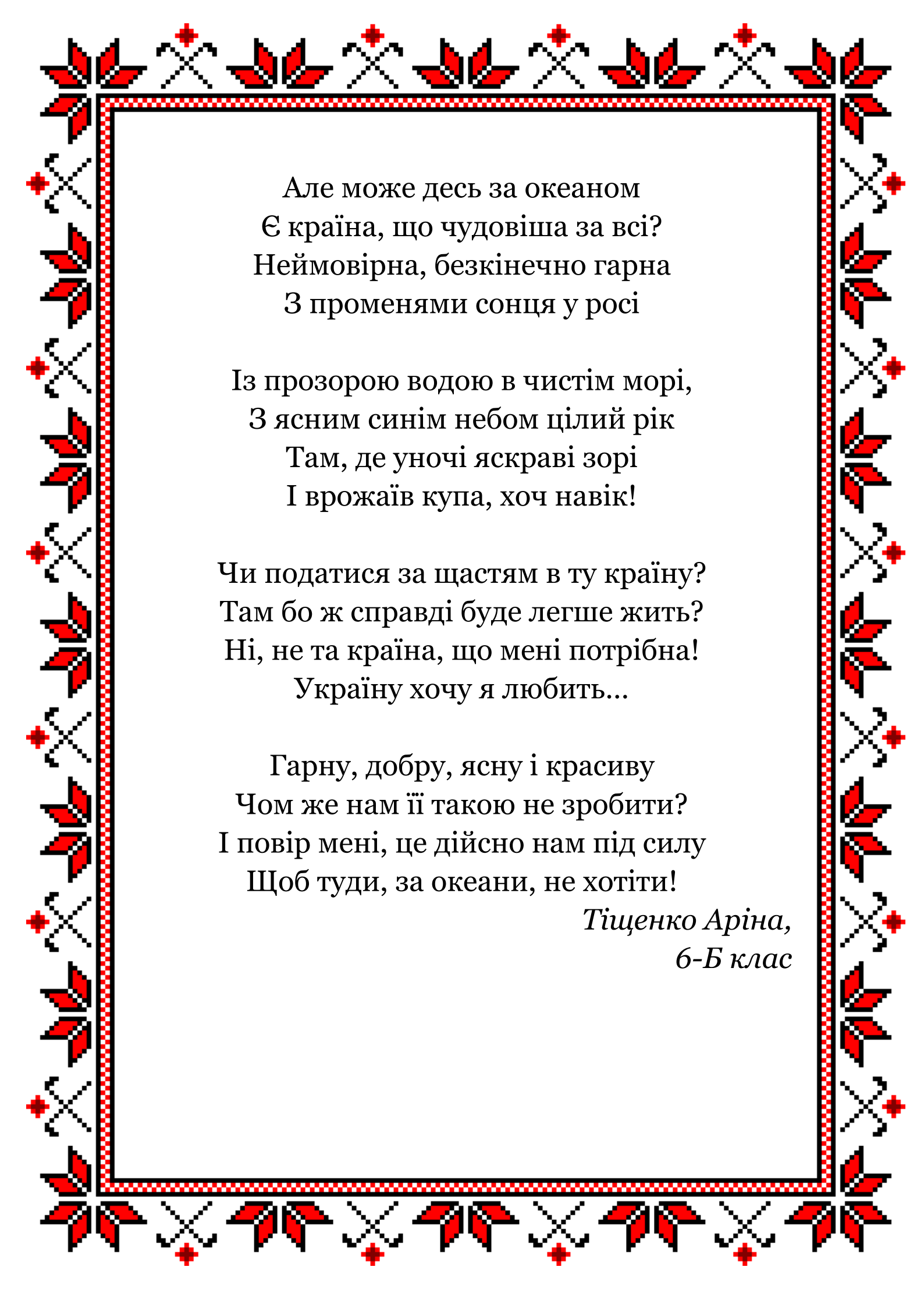
Ти чудова, ти розкішна, Україно!
І у денну пору, і вночі.
Тут мій дім, мій гай, моя родина
Хліб бабусин, що стоїть в печі.

Вранішня зоря і крик півневий,
Шелест листя яблунь молодих,
При свічі метелик полохливий,
Такий рідний скрип дверей старих.

А це далі буде існувати?
Ковильовий степ і мила річка?
Й далі людство буде цінувати
Вишиванку з рушником, вінкову стрічку?

Чи побачиш ти калину на подвір'ї?
Біля річки вербові гілки?
Сумний сонях в спеку надвечір'я,
Що голівоньку до променів схилив?

Або полум'я тут буде замість лісу?
Замість луків і степів суха трава?
Не повітря, а туманная завіса?
Сквери де були, їх вже нема?

Але може десь за океаном
Є країна, що чудовіша за всі?
Неймовірна, безкінечно гарна
З променями сонця у росі

Із прозорою водою в чистім морі,
З ясным синім небом цілий рік
Там, де уночі яскраві зорі
І врожаїв купа, хоч навік!

Чи податися за щастям в ту країну?
Там бо ж справді буде легше жить?
Ні, не та країна, що мені потрібна!
Україну хочу я любить...

Гарну, добру, ясну і красиву
Чом же нам її такою не зробити?
І повір мені, це дійсно нам під силу
Щоб туди, за океани, не хотіти!

*Тіщенко Аріна,
6-Б клас*

Мрії про Україну

В серці кожної людини окреме місце займає Батьківщина – місце, де вона народилася та виросла. Моєю Батьківщиною є Україна, тут народилася я, мої батьки, дідусі і бабусі. У різних людей в різних країнах мрії та погляди про те, якою має бути їх країна, напевно, відрізняються, але в декількох речах вони збігаються - це незалежність, заможність і мир на їх рідній землі.

Історія моєї Батьківщини тісно пов'язана із боротьбою за незалежність.

З славних козацьких часів до сьогодні, сини й дочки України боролися за свободу нашої Вітчизни, не шкодуючи свого життя. Такі видатні українці, як Богдан Хмельницький, Тарас Шевченко, Леся Українка та багато інших бачили своєю метою саме незалежність нашої держави. У 1991 році Україна нарешті отримала омріяну незалежність, але, нажаль, поки ще наша країна досі не здобула потрібного рівня заможності своїх громадян. Також, на теперішній час, неможливо сказати, що ми живемо у своїй країні у мирі та спокої. Саме зараз на Сході України наші вояки, як їх славетні пращури, ціною власного життя, захищають кордони нашої Батьківщини.

Мої мрії про Україну досить прості. Моя Батьківщина – незалежна, вільна, заможна, мирна та щаслива країна, яку знають та поважають у всьому світі. У ній живуть добрі, щасливі, розумні, усміхнені і доброзичливі люди. Вони мешкають у гарних містах і містечках, їздять по гарним дорогам, їх оточує найгарніша природа, а скрізь панує чистота та порядок.

Я думаю, що мої мрії мають всі шанси збутися в недалекому майбутньому і я, і мої однолітки зможемо пишатися тим, що ми українці!

*Талмазан Ксенія,
5-В клас*

Мрії про Україну

Моє ім'я - Батьківщина,
Лелеки легке крило.

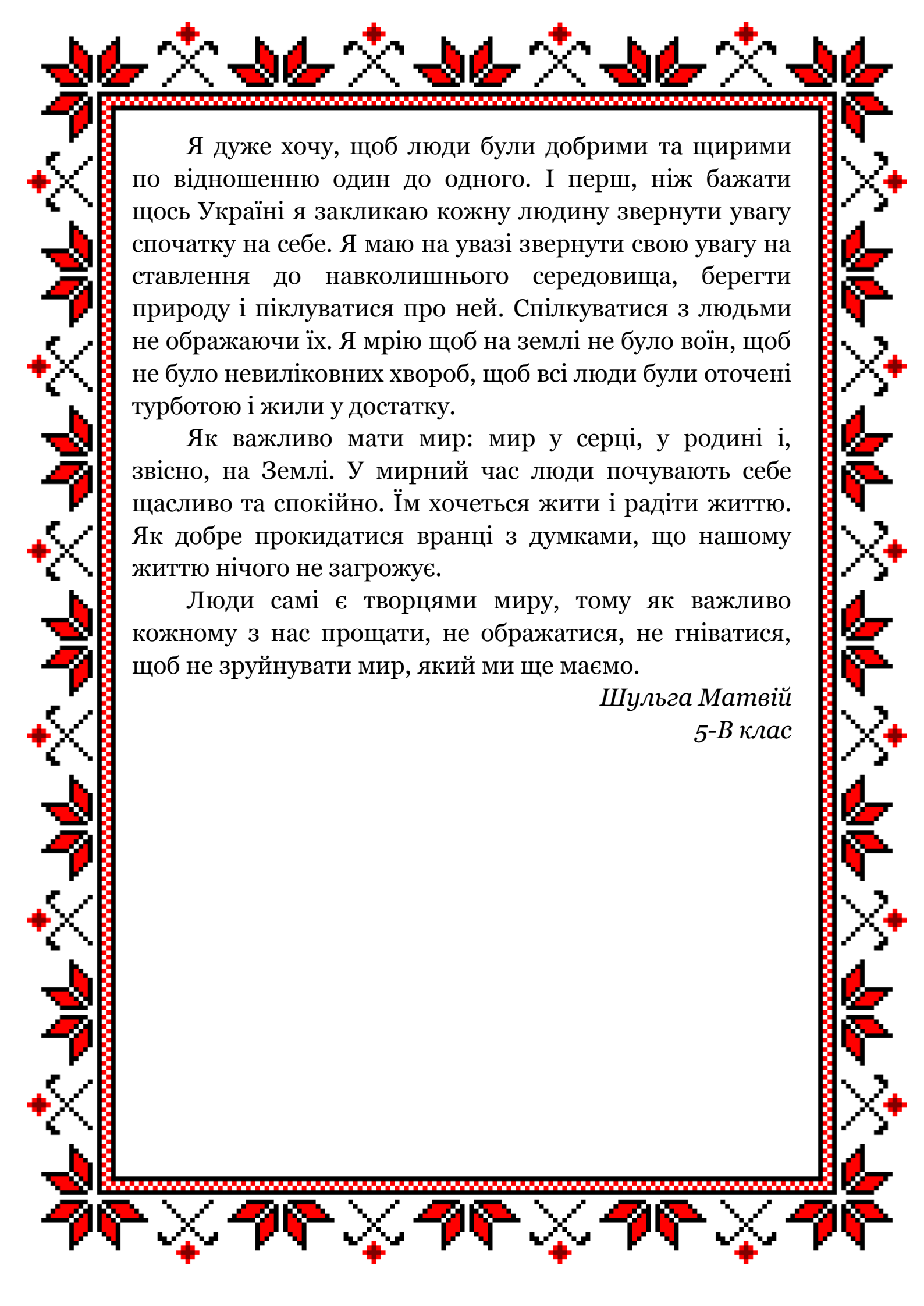
Моє ім'я - Україна
І сонечка тепло.

Моє ім'я - Вишиванка,
Я - хрестик на полотні.

Моє ім'я - синє небо,
Я - сонях малий під ним.

Мрії — це прекрасно, та потрібно багато працювати й не спинятися на половині дороги, щоб перетворити їх на реальність. Сила мрії, мабуть, одна з найпотужніших сил на світі. Щоб досягти результату своєї мрії, людина має бути впевнена у собі, цілеспрямована, сильна духом, повинна вміти обходити усі перепони, що стають на її шляху. На жаль, у житті не завжди все буває так, як нам хочеться, тому треба бути готовим до того, що мрії не завжди стають реальністю. Не завжди це залежить тільки від людини та рис її характеру, дуже часто на це впливає воля обставин. Але, незалежно від результату, не треба відступати та вішати носа, краще почати шукати нові шляхи для здійснення своєї мрії або ставити нову мету та сміливо йти за нею.

Як і для кожного з нас, Батьківщина для мене — це місто, де я народився і живу, де живуть і працюють мої батьки, — земля моїх пращурів! Батьківщина — це рідний дім, де на тебе чекають завжди з любов'ю і надією; це місце, до якого людина завжди повертається, де б вона не мандрувала у світі. Батьківщина — це все, що мене оточує: і небо, і зорі; ліси і поля; люди, які поруч зі мною в радості чи смутку, це те, що підтримує людину у час негоди, дає сили пережити усі негаразди.

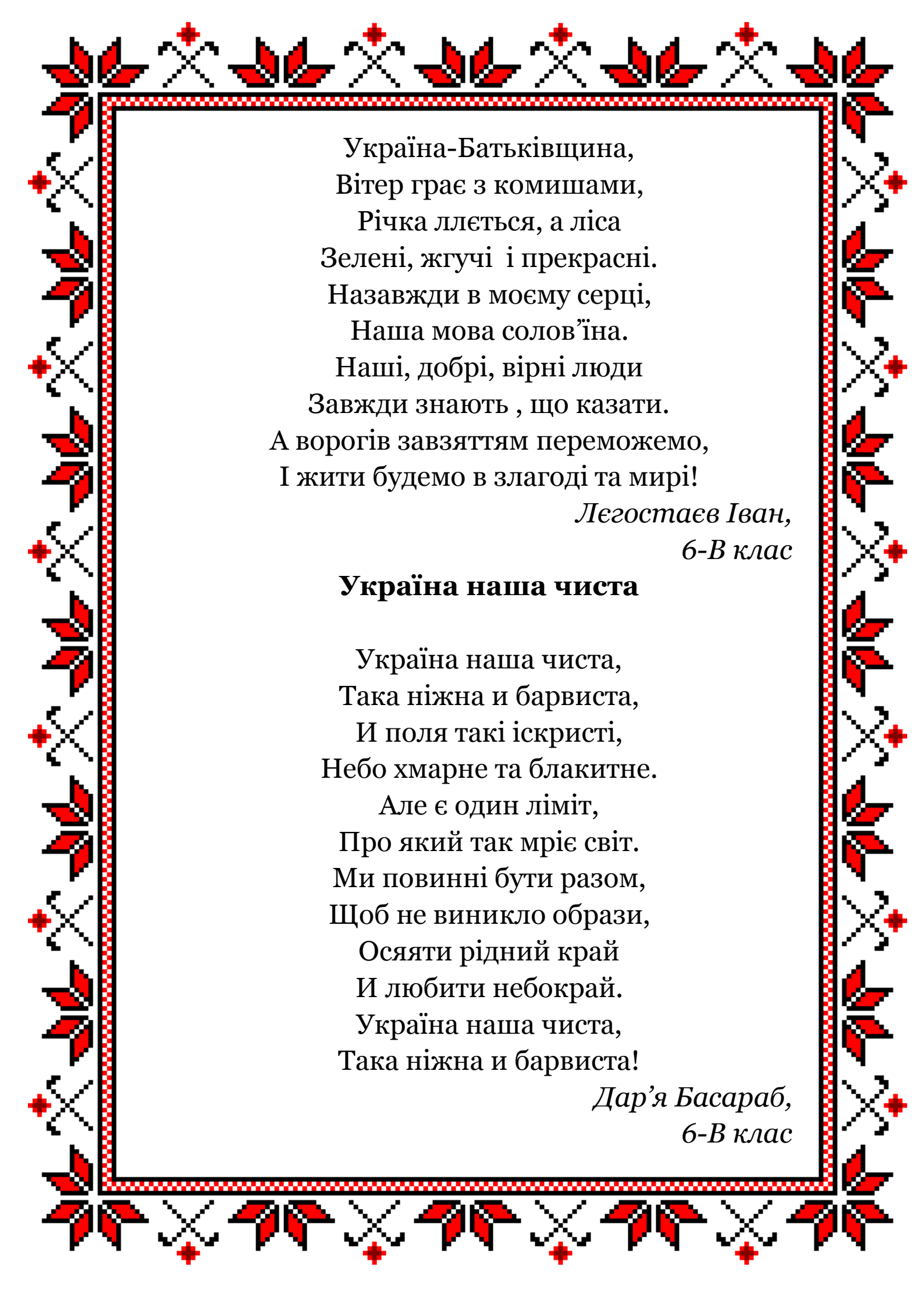

Я дуже хочу, щоб люди були добрими та щирими по відношенню один до одного. І перш, ніж бажати щось Україні я закликаю кожна людину звернути увагу спочатку на себе. Я маю на увазі звернути свою увагу на ставлення до навколишнього середовища, берегти природу і піклуватися про неї. Спілкуватися з людьми не ображаючи їх. Я мрію щоб на землі не було воїн, щоб не було невиліковних хвороб, щоб всі люди були оточені турботою і жили у достатку.

Як важливо мати мир: мир у серці, у родині і, звісно, на Землі. У мирний час люди відчувають себе щасливо та спокійно. Їм хочеться жити і радіти життю. Як добре прокидатися вранці з думками, що нашому життю нічого не загрожує.

Люди самі є творцями миру, тому як важливо кожному з нас прощати, не ображатися, не гніватися, щоб не зруйнувати мир, який ми ще маємо.

Шульга Матвій
5-В клас

Україна-Батьківщина,
Вітер грає з комишами,
Річка ллється, а ліса
Зелені, жгучі і прекрасні.
Назавжди в моєму серці,
Наша мова солов'їна.
Наші, добрі, вірні люди
Завжди знають, що казати.
А ворогів завзяттям переможемо,
І жити будемо в злагоді та мирі!

*Легостаєв Іван,
6-В клас*

Україна наша чиста

Україна наша чиста,
Така ніжна и барвиста,
И поля такі іскристі,
Небо хмарне та блакитне.
Але є один ліміт,
Про який так мріє світ.
Ми повинні бути разом,
Щоб не виникло образи,
Осяяти рідний край
И любити небокрай.
Україна наша чиста,
Така ніжна и барвиста!

*Дар'я Басараб,
6-В клас*

Мрії про Україну

Вже 11-тий минало...
Мрій накопичилось чимало...
Я мріяв про усе на світі,
Про те, що мріють й інші діти:
Велосипед і Діснейленд,
Айфон, конструктор і бейблейд.
Я в мріях був крутим ковбоєм,
Рятівником, супергероєм.
Я в мріях до небес злітав...

І раптом щось засумував...
Закралася на серці згадка –
Із Польщі не приїде татко.
Йому поїхати довелося,
Щоб безтурботно нам жилося.
В бабусі теж журба навіки –
Дорожчають постійно ліки.
І молить Бога моя мати,
Щоб зміг Людиною я стати...

І я собі тоді сказав,
А потім в зошит записав.
Тільки одну я маю мрію
Про свою рідну Україну:
Щоб кожен день вона міцніла
Та надавала людям крила,
Щоб стала островом надій,
Країною казкових мрій!

І щоби діти посміхались,
А їх батьки не розлучались.
Щоб іграшок було багато,
І щоб у школу – як на свято!
Жили щоб всі пенсіонери,
Як у Європі мільйонери!
І щоб в новинах знов і знов –
Не про війну, а про любов...

Я все красиво написав,
Я п'ять разів перечитав,
Червоним маркером обвів,
А потім зошит свій закрив...

Багато справ мене чекає,
Вже 11-тий минає...

Безгачов І., 5-Г

